

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ШКОЛЯРІВ

Педагогічна діяльність є однією з найважливіших для суспільства, оскільки без вчителя неможливо досягти позитивного результату у розвитку дитини. Сучасна педагогіка ставить перед собою завдання виховати високоморального, духовно багатого, фізично розвинутого та творчого громадянина. Тобто, загальноосвітня школа має виховати гармонійно розвинену особистість. Щоб досягти відповідного результату, необхідно не забувати, що учень виховується та навчається не лише в стінах навчального закладу, а й поза його межами. Відповідний вплив на розвиток психіки та розумової діяльності дитини чинить вулиця, міжособистісні стосунки в сім'ї, з однолітками і т. д. Важливим у навчанні та вихованні є урахування індивідуальних особливостей, та забезпечення індивідуалізації навчання.

Індивідуалізація навчання – це система засобів, яка сприяє усвідомленню учнем своїх сильних і слабких можливостей навчання, підтримці і розвитку самобутності з метою самостійного вибору власних смислів навчання.

До індивідуальних особливостей відноситься своєрідність сприймання, мислення, пам'яті, уяви, інтересів, нахилів, здібностей.

Урахування індивідуальних особливостей – це пристосування прийомів, методів і форм педагогічного впливу до індивідуальних особистостей з метою забезпечення запрограмованого рівня розвитку особистостей [2].

Для досягнення ефективності у навчальному процесі та відповідного результату важливо враховувати рівень знань учнів. Якщо ж для класу було запропоновано певне завдання і частина впоралась раніше, як правило у вчителя має бути завдання складнішого рівня. Учитель завжди має бути озброєним додатковими завданнями.

На сьогоднішній день, в епоху інноваційних технологій, необхідно враховувати, що окрім багатьох освітніх та розвиваючих можливостей з'являються проблеми формування самостійності мислення учнів, їхньої здатності осмислювати отриману інформацію, фільтрувати її, відображати та відтворювати у різних ситуаціях. З метою розвитку мислення учнів та виявлення їх здібностей необхідно приділяти особливу увагу матеріалу, який вивчається на уроках, поясненню невідомих термінів з метою збагачення словникового запасу дитини. Учні мають усвідомлювати, що отримувати корисну та повчальну інформацію можна не лише з вуст учителя, а й за допомогою інтернет-ресурсів. При вивченні нового матеріалу ефективно застосовуються тематичні відеоролики, презентації та відповідні аудіозаписи (пісні). Психологами доведено, що увага довго не

зосереджується на чомусь одному, тому для досягнення вчителем поставленої мети при вивченні нового матеріалу важливо озброїтись різними формами викладу інформації. Після викладу теоретичного матеріалу запропонувати для перегляду тематичний відеоролик, що носить відповідно виховний чи та повчальний характер.

Під час навчального процесу та виховання дитини потрібно враховувати пріоритетні принципи навчання, такі як гуманізація, єдність загальнолюдського та національного, розвиваючий характер навчання, співробітництво і співтворчість учня та вчителя, диференціація та індивідуалізація навчання, а також відкритість навчально-виховного закладу щодо інноваційних перетворень з метою досягнення високої культури особистості. Для ефективності принципів та реалізації мети педагог має враховувати психолого-педагогічні, виховні, навчальні та методологічні аспекти. При правильному та раціональному використанні принципів навчання та врахуванні їх аспектів забезпечується формування гармонійно розвинутої особистості, здатної до творчого пошуку, самовдосконалення, зростання та самореалізації в подальшому житті [1].

Учня, який виявляє талант хоча б до одного навчального предмета, має помітити школа. Що ж до предметів, до оволодіння якими учень не виявив відповідних здібностей, то тут слід давати передусім найважливішу інформацію, заощаджуючи при цьому його час і зусилля до оволодіння знаннями обраного предмету. Занадто велику кількість інформації учень з низьким рівнем розвитку такої сталої якості, як інтелектуальність не може засвоїти. Тому для нього треба ретельно виділяти найважливішу інформацію яку він, безумовно, повинен засвоїти, не гаючи часу на спроби засвоєння менш важливої та занадто деталізованої. Навпаки, учневі з високим рівнем інтелектуальності не потрібно звужувати кола проблем, а давати різноманітну інформацію і сприяти його участі в дискусіях.

«Дитина, – писав В. О. Сухомлинський, – найкраще сприймає, осмислює і запам'ятовує знання тоді, коли вона їх переживає. Без емоційного ставлення до знань, без інтересу, подиву, задоволення, радості, захоплення, впевненості та інших позитивних переживань неможливе успішне навчання» [2].

Список використаних джерел:

1. Розвиток креативності обдарованих учнів шляхом впровадження інноваційних технологій. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon-ua.com/docs/index-5274.html> (дата звернення: 13.10.2013 р.)
2. Навчання з урахуванням індивідуальних особливостей учнів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.teacherjournal.com.ua/shkola/pochatkove-navchannya-ta-vixovannya/972-navchannya-z-uraxuvannyam-ndividualnix.html> (дата звернення: 13.10.2013 р.)